

Kjære venn av Aksjon for Håp

13. november 2021

Så er vi hjemme igjen. Slitne, men utrolig takknemlige for at vi endelig igjen kunne reise ut i evangeliets tjeneste. Ettersom et nytt nyhetsblad med fyldigere rapport snart blir sendt ut, vil vi bare komme med en forenklet informasjon i denne månedshilsen. Denne reisen, først til familien Hekmatara i Tyrkia, og deretter til sigøynerne i Ungarn, var veldig viktig.

Familien Hekmatara

Det går ikke an å beskrive de sterke følelsene som var i sving da vi endelig, etter to år, kunne treffe familien igjen. Det ble mange dype samtaler og mange spørsmål som trengte å besvares, og det ble mye åndelig undervisning og mye bønn og forbønn for alle i familien.

Selv om familien ikke sulter eller lider mye fysisk, kan vel alle skjønne at alle prøvelsene og skuffelsene over mange år, har satt sitt preg på dem. Vi blir rett og slett rystet når de forteller om vanskelighetene, trakasseringene og

diskrimineringene av tyrkere som mer og mer behandler flyktninger nesten som parasitter. Men deres entusiasme og tro på Jesus stråler fram i alle sammenhenger, og de sprer Herrens lys rundt seg, midt i trakasseringene og lureriet. Og vi kan bekrefte at de tar det ikke som en selvfølge å få all denne hjelpen fra Norge. De ser Guds store nåde og omsorg i alt dette, og priser og takker Gud, samtidig som de «snur på hver krone» (lire), for å få midlende til å strekke til. Deres utholdende tro er et eksempel for mange. De går nå og venter hver eneste dag på melding fra USAs ambassade, som de er koblet til. Selv om de er godkjent av FN som flyktninger med krav på beskyttelse, tar dette tid, for der er enormt lange køer, ettersom alt sto i stampe under president Trumps periode. USA er en god løsning, men de har ikke gitt opp håpet om en dag å stå på norsk jord. **La oss intensivere bønnekampen for dem, og la oss fortsette å støtte dem, for de trenger betydelige beløp til livsopphold, almene utgifter, skolegang til barna osv. De er så takknemlige for hjelpen. Hadde det vært mulig - ville alle dere som støtter fått en hjertegod klem fra dem alle.**

Sigøynerne i Ungarn

Møtene var preget av en sterk åndelig atmosfære. Jeg skulle ønsket at alle dere som støtter og ber for oss, kunne ha vært med og se, og oppleve de miraklene som Gud gjør i Ungarn - se den glede, begeistring og entusiasme som dette hardt prøvede folket viser når de får oppleve Gud. De klapper, jubler og priser Gud. Men det er også viktig med dyp åndelig undervisning. Derfor holder vi i gang dette misjonsskoleprosjektet. Også denne gangen var det stor interesse for undervisningen.

Det er virkelig noe på gang i Ungarn. Ja, det er også kamp og utfordringer som hele tiden må takles. Jeg sier som Paulus: Men i alt dette vinner vi mer enn seier. Vi er blitt velsignet med helhjertede lokale partnere, men de økonomiske forutsetningene er veldig annerledes i Ungarn enn hos oss. Det er vondt å registrere alle behovene og mulighetene som vi ikke kan gå inn i, på grunn av manglende økonomi. **Men det gjelder Guds rike! Derfor er jeg frimodig og ber: Kjære venn, har du mulighet til å bidra sammen med oss i dette fruktbare arbeidet? Samtidig retter Randi og jeg en hjertelig takk til deg som trofast støtter arbeidet og ber for prosjektene. Må Gud velsigne deg rikelig tilbake. Hilsen Randi og Jan Hoholm**

Månedshilsen fra: